

از جرجان خود را به ساری رسانید. ابوالحسین نامی که داماد داعی بود و خزاین او را به تصرف درآورده بود، داعیه سروری داشت. بعد از ورود داعی صغیر، فرار کرده، به چالوس آمد. غرّه جمادی‌الآخره سنّه مذکوره علی‌الغفله در چالوس بر سر ابوالحسین تاخت و او را با متابعینش بگرفت و خزاین برادر خود را به تصرف درآورد و بعد او را تلف کرد تا رافع هرثمه - والی خراسان - از طرف بنی‌عباس، به جنگ داعی صغیر آمد. داعی بعد از استحصان در قلعه‌کجور، نایب رافع را که در چالوس بود بگرفت. در حالتی که رافع در خواج چهارفرنگی چالوس مسکر داشت. چون قاب مقاومت نداشت، داعی صغیر از چالوس به سمت طالقان فزوین فرار کرد.^۱ بکر بن عبدالعزیز بن ابی دلف العجلی که داعی صغیر پیوسته قبول خدمت او را نموده علاوه بر آنکه در روز ملاقات هزار بار هزار بار درهم به او بخشش کرد، او را به چالوس و رویان حاکم ساخت. لیکن در خفا سپرده بود که در فقّاع که او می‌نوشد سم داخل کرده و چنان‌کرده و قبر او در ناتل در سرپل لیشم در کنار رود شیمرود واقع است. این تفصیل در خلافت المعتضد بالله بوده.^۲

در استیلای ناصر بیکر به مملکت رویان و غلبیه او بر محمد بن صعلوک که از قبل سامانیان برآمد و رویان حاکم بود، پسرعم خود - سید حسن بن قاسم - را به چالوس فرستاد تا با محمد بن صعلوک که با پائزده‌هزار مرد آنجا اقامت داشت، مصاف دهد. سید حسن بن قاسم، محمد بن صعلوک را منهزم ساخت و از رودخانه‌ای که به «بورود» معروف است و نیز «بور آباد» می‌گویند، خون‌کشگان که در کنار آن رودخانه بقتل رسیده بودند، به دریا می‌رفت. و حصار چالوس را سید حسن بن قاسم با زمین هموار ساخت.

در دوران سلطنت حسن بن بویه، الثیر بالله موسوم به حعفر بن محمد بن حسین بن

۱- مرآت‌البلدان، ج ۴، صفحات ۸۲ و ۸۳. ۲- مرآت‌البلدان، ج ۴، ص ۸۳.

علی بن حسن بن علی بن عمر بن زین العابدین بن حسین بن علی بن ابی طالب علیه‌السلام، مشهور به «سیداً‌بیض»، در چالوس بود.^۱

مسعودی در هر روح‌الذهب نوشته است اطروش که اسم حقیقی او حسن بن علی بن محمد بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب علیه‌السلام است، در سنّه ۳۰۱ هجری، سیاه‌پوشان (=بنی‌عباس) را از طبرستان خارج نمود. اطروش سالیان دراز در دیلم و گیلان می‌زیست. سکنه‌آن نواحی که در جهالت و نادانی فرو رفته و روش مغان را پیروی می‌کردند. اطروش آنها را به دین خدا پرستی دلالت نمود. غالب آنها بدین اسلام داخل شدند جز بعضی از سکنه‌این دو مملکت که در کوه‌های بلند و قلعه‌هایات و دره‌های عمیق و مأهنه‌ای محکم سکنی داشتند و تا این‌زمان به مذهب قدیم خود باقی هستند. اطروش مساجد زیادی در این نواحی بنادرد و مسلمین برای مدافعت از طواویف جنگی، در فزوین و چالوس استحکاماتی بنا نمودند.

چالوس محیط به دیگ قلعه سختی بود و دیوارهای مرتفع داشت و سلاطین عجم بنای آنجا را کرده بودند و همیشه در آنجا قشون زیاد برای دفع حمله دیلمان داشتند و این قلعه، بعد از فتح طبرستان، به دست قشون اسلام باقی بود تا اطروش آن قلعه را منهدم ساخت.

بموجب مسطورات تاریخ رشیدی در سنّه ۶۹۴ ه. ق. در زمان سلطنت الجایتو که خود قصد فتح گیلانات کرده بود، مقرر داشت که از چهار راه قشون به گیلان برود. امیر چوپان از راه اردیل، امیر قتلق شاه از راه خلخال. امیر طوغان و امیر مؤمن از راه چالوس و خود سلطان از راه لاھیجان.

ابوبکر محمد بن حسن طبری چالوسی مشهور به «ابوجعفر صوفی» - واعظ و محدث - که در نیشابور تحصیل کرده بود، در سال چهارصد و هفتاد و دو در چالوس متولد شد و

۱- مرآت‌البلدان، ج ۴، ص ۸۳.

در محروم سنه پانصد و چهل و سه در آمل وفات نمود.^۱
راینو یکی دو مطلب بهمطالب گذشته افزوده و شرح زیر را در باره چالوس
نوشتند است :

فرمانروایان قدیم ایران در چالوس قلعه‌ای داشتند و در آن سواره نظام همیشه
در حال آماده باش بود تا سکنان را در مقابل حمله دیلمیان حفظ کند. شهر چالوس خود
دیوار محکمی داشت که به امر یکی از دختران فرمانروایان ایرانی ساخته شده بود.
استیحکامات دفاعی چالوس را در سال ۲۸۷ هجری سیدحسن بن قاسم یکسره خراب کرد.
این شهر که به نام شالوس و سالوس نیز خوانده شده است بنا بر توصیف مقدسی شهری بود
که قلعه و مسجد جامعی متصل به یکدیگر داشت و هردو از سنگ بنا شده بود. در
نزدیکی آن، دو شهر دیگر نیز بوده است. یکی را الکبیره و دیگری را کجه‌می خوانند.
مادر حسن بن بویه را با تشریفات بسیار در چالوس دفن کردند. از سادات مرعشی
مازندران ظهیر الدین بن علی بن قوام الدین و پسرش فضل الله را در چالوس بد خاک
سپردند.^۲

۲- بناها و آثار تاریخی دشت گلارستان

بنویسید محمد از سادات حسینی

در دهکده زوات شرقی^۱ از بلوک دشت گلارستان

بنایی است نه ترک، از سنگ و گچ به ارتفاع ۲۱۰ سانتیمتر. ترکی که در
ورودی در آن قرار می‌گیرد باریکتر از ترکهای دیگر است.
گنبدهای نه ترک کلاه درویشی بام بناراشکیل می‌دهد (عکس شماره ۲۱). گورستانی
بسیار قدیمی با درختان کهن‌سال مازو و کرزل (=ممرز) و شمشاد و اوچا اطراف این
بنده است.

امامزاده قاسم^۳ و حلیمه خاتون
بر بالای تپه‌ای بر سمت چپ سردارود

در اراضی زوات غربی از بلوک دشت گلارستان اطاوی است که در طول آن در روست
دوش کش (= حمال) قطوری کشیده‌اند که برستونی چوین چهارسو استوار است. پلورها
از دو طرف برودوش کش قرار می‌گیرند. بالای پلورها، پلکوبی با درز پوش پنج‌زده

۱- در مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملک مورخ سال ۱۲۹۹ ه.ق. این قسمت از
زوات را به نام « زوات کلاگر » نام برده و از این بقعه یاد کرده است. ۲- از
امامزاده قاسم در مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملک مورخ ۱۲۹۹ ه.ق. یاد شده است.

۱- مرآت‌البلدان، ج ۴، ص ۸۴. ۲- متن انگلیسی سفر نامه مازندران و
استارباد راینو، ص ۲۷.

سوت - لجینی^۱ - سرین پل^۲ - پلهای چشم‌سر - رمینک - والت^۳ که اول خاک کالاردشت است و از اینجا می‌توان بهدهکده‌های دیگر کالاردشت رفت.

راه شاه عباسی

که معروف به راه زیر بند است از غرب به شرق

این راه قدیمی که دنباله آن را در صفحات گذشته یاد کردیم از اسبیچین تا چلندر از نقاط زیر می‌گذشته است:

اسپیچین - جیسا - نارنج‌بند بن - کلازار آباد^۴ - یال‌بندان - کنیرک‌دمرد^۵ - حصاری سر^۶ - میون کی - مرس ده^۷ - دامنه جیس کوتی - چاخانی - زوات‌غریب^۸ - زوات‌شرقی - گردک^۹ - گوسن سنگ^{۱۰} - آهک‌چال - سنگ‌معدن - چالوس رو دخانه - جیزاو - لاراوس رک^{۱۱} - کوشکه‌سر - سنگ‌تاجن^{۱۲} - نیرنگ - امامزاده محمد - چشم‌گردک - موسی آباد^{۱۳} - علی‌آبادمیر - خیرودکنار - چلندر^{۱۴}.

نهرهای قدیمی منشعب از سردار بود

نهرهای سمت چپ سردار بود:

۱ - نهری که در هسیر ملاک جوب قدیم جریان دارد و نسبه^{۱۵} تازه آباد است قسمتی از زوات‌غریب و چاخانی را آبیاری می‌کند.

۲ - هیچ‌روز دکیله^{۱۶} که شالی زارهای دهکده‌های کریم آباد - کلاچان - هر ته کالا^{۱۷}. هیچ‌روز و قسمتی از نورمرس را آبیاری می‌کند.

۱ - بفتح لام . ۲ - بفتح سین . ۳ - بکسر لام . ۴ - بکسر کاف .
۵ - بفتح دال و کسر میم . ۶ - بفتح حاء . ۷ - بکسر میم و سین . ۸ - بفتح ذاء . ۹ - بکسر گاف و ضم دال . ۱۰ - بکسر سین و نون . ۱۱ - بسکون راء اول و فتح سین و راء دوم . ۱۲ - بکسر گاف و جیم . ۱۳ - بکسر سین و سکون یاء . ۱۴ - بکسر چ و لام و سکون نون و فتح دال . ۱۵ - بفتح ها و کسر چ . ۱۶ - بکسر ها و تاء .

است. درازای این بنا هفت‌متر و پهنای آن چهارمتر است. کف اطاق نسبت به ایوان و سایر قسمتهای بنا گودتر است.

ایوانی در طرف شرقی بناست که دارای هشت‌ستون چهارسو است. سقف ایوان پلورکشی و پلکوبی با درزپوش پخت زده است. اطراف این بقعه گورستانی است که درختان کهنسالی در آن است. درخت کرزل (مرمز) در محوطه این بقعه است که محیط دایره تنه آن به ۴۳۲۰ متر می‌رسد.

سنگ قبرهای گورستان این بقعه مورخ ۱۳۲۱ و ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ که بر بالای آن مردی باقبا حاک شده است و ۱۳۳۸ که بالای آن نقش خورشید حاک شده است.

مسجدی قدیمی

در دهکده علوی کلا از بلوک دشت کالارستاق

این مسجدی که چندی قبل آن را خراب کرده و از نو ساخته‌اند در سال ۱۲۹۹ قمری اهمیتی داشته و رقبات موقوفات آن وقف برعزاداری حضرت سیدالشہدا بوده است.^۱

راه قدیمی زوات به کالاردشت

راه قدیمی زوات به کالاردشت که از کنار سردار بود می‌گذرد از نقاط زیر

عبور می‌کند:

زوات - چالانی - سوت‌هلار - کردشت^{۱۸} - ساتار - ورگه دره^{۱۹}، از اینجا راه به کنار رو دخانه می‌افتد و از این نقاط می‌گذرد:

۱ - در مجموعه شماره ۴۳۰ کتابخانه ملک، از این مسجد یاد شده است.
۲ - بضم کاف . ۳ - بکسر واو .

بنها و آثار تاریخی دشت کلارستاق

نجار کلاکیله که شالی زارهای نجار کلا - گیله کلا - عباس کلا - امام رود و دو جمان را آبیاری می کند.

نهرهای سمت راست سردار بود:

- ۱ - زوات کیله^۱ که دهکده های زوات و عرب خیل را آبیاری می کند. چشمۀ چاخانی که چشمۀ ای جدا کانه و جزء دشت کلارستاق است قسمتی از اراضی چاخانی و قسمتی از نورسر را آبیاری می کند.

ملک جوب

از رو دخانه سردار بود دو نهر بسیار قدیمی به نام «ملک جوب» جدا شود. ملک جوب شرقی پس از جدا شدن از سردار بود، اراضی زوات شرقی و شوخس کت^۲ (تجی کلا)^۳ را آبیاری می کند.

ملک جوب غربی اراضی دهکده های : زوات غربی - چاخانی - مرسده^۴ - میون کی را آبیاری می کند و تالسبچین زیر بند پیش می رود.

باقي بنها و آثار تاریخی زوات دشت کلارستاق

۱ - آثار قلعه ای قدیمی بر بالای قله ترکه سر^۵ در جنوب غربی زوات.

۲ - قلعه و گورستانی قدیمی بر سر تیرۀ جیز چال.

۳ - قلعه تیچک^۶ بر سر تیره ای در جنوب شرقی زوات.

۱ - بفتح زاء و کسر تاء . ۲ - شو با وا و معدوله و ضم خاء و کاف .

۳ - بفتح تاء و کاف . ۴ - بکسر ميم و سين و دال . ۵ - بکسر تاء و فتح سين .

۶ - بکسر تاء و فتح جيم .

قلعه ای از سنگ

در شهر چالوس

مقدسی می نویسد «در چالوس قلعه ای از سنگ است و مسجد جامع در کنار این قلعه است». ^۱ از سوانحی که در این قلعه روی داده است اطلاع زیاد نداریم فقط در دوران اسپهبد رستم بن قارن است که ذکری از این قلعه بهمیان می آید. جریان این واقعه از این قرار است :

در اختلافی که میان محمد بن زید و اسپهبد رستم بن قارن پیدا شد، اسپهبد رستم بدرافع بن هرثمه پناهندۀ شد و از او یاری جست. رافع و رستم وقتی بدگر گان رسیدند، محمد بن زید بد قلعه جوهینه (= جهینه) پناه داد. در قلعه خیر نهاد، محمد فرار کرد و بدآمل و کجور و سپس بد دیلمان افتاد. جستان و هسودان او را یاری کرد. در چالوس محمد بن هارون - نایب رافع - بود. حصن محکم کرد و ذخیره برد و منجذیق نهاد. چون از آمدن محمد بن زید خبر یافت، رافع را آگاه کرد. رافع به جواب نوشته:

البته تو با اونکوشی و از حصن بیرون نیائی، توقف کن. محمد بن زید و جستان به چالوس رفتد و کار بر محمد بن هارون تنگ کردند. رافع خبردار شد، از اهلم بهده خواج - چهار فرسنگی چالوس - آمد. خبر به چالوس رسید. جستان و هسودان دست از حصار بداشت و از پای قلعه برفت. محمد بن هارون از قلعه چالوس بیرون آمد و سپاه ایشان را پراکنده کرد.^۲

در دوران خروج ناصر کبیر باز از این قلعه یاد می شود. ابن اسفندیار می نویسد: «جمله گیل و دیلم نیش ناصر کبیر آمدند تا ضبط طبرستان کنند. پسر خویش ابوالحسین احمد - را بدرویان فرستاد و میهم گفتند عاملی بود از آن ساما نیان بیرون کردند و ۱ - احسن التقاسیم ، ص ۳۵۹ . ۲ - تاریخ طبرستان ابن اسفندیار ، ج ۱ ، ص ۲۵۳ .

ابراهیم بن علی بن عبدالرحمن بن قاسم بن حسن بن زید بن حسن بن علی امیر المؤمنین آمدند و قصد داشتند که با او بیعت کنند. او گفت مرا اهلیت نیست. مرا در ری دامادی است که خواهرم را دارد به نام حسن بن زید بن اسماعیل حالت الحجارة، شجاع و کافی و عالم است و حربهای دیده، کسی را به ری بفرستید واورا بخواهید. مردم چنین کردند. حسن بن زیدعلوی روز سه شنبه بیست و پنجم ماه رمضان سنّه ۲۵۰ به سعید آباد آمد و مردم با او بیعت کردند. بیست و هفتم رمضان به کجور شد و مردم آنجا نیز با او بیعت کردند و محمد بن عباس و علی بن نصر و عقیل بن مسرور را به چالوس فرستاد پیش حسین بن محمد - المهدی الحنفی، دعوت اورا اجابت کردند و به مسجد جامع شدند و بیعت جمله مردم آن دیوار را بستند.^۱

مرقد مادر ثائر علوی در چالوس

پس از آنکه ابوالفضل الثائرعلوی در چالوس مستقر شد و مردم بر او جمع شدند، خبر به حسن بویه در ری رسید. ابن عمید را به یاری علی بن کامه فرستاد، اما لشکر آل بویه شکست خورد. ثائرعلوی، مادر رنجور خود را در ری گذاشته بود وفات یافت. حسن بویه در تابوت نهاد، چنانکه رسم ملوك باشد به خوبتر و جهی به آمل فرستاد. ثائرعلوی جسد مادر را به چالوس فرستاد و دفن کردند.^۲ مرقد او ظاهراً در گورستان عمومی بوده است.

مرقد سیدفضل الله و سیدظہیر الدین در چالوس

این دو تن که از نوادگان میر قوام الدین مرعشی هستند، پسر و پدری هستند که ۱ - تاریخ طبرستان ابن اسفندیار، ج ۱، ص ۲۲۹ . ۲ - تاریخ طبرستان ابن اسفندیار، ج ۱، ص ۲۹۹ و ۳۰۰ .

ناصر کبیر به کلار رفت. اسپیدکلار - محمد بن حسن - بر او بیعب کرد. از آنجا با کورشید شد و فردا به چالوس رفت و ابن عم خویش حسن بن قاسم را بد مقعده لشکر فرستاد تا چالوس مستخلص کند. محمد صعلوک با پانزده هزار مرد بد موضعی که بورود گویند آمده بود. چون ناصر بر سید مصاف دادند و حسن بن قاسم آن روز مصاف آرای لشکر بود. صعلوک را منهزم گردانید و خلقی بسیار را از اصحاب او به قتل آوردند روز یکشنبه جمادی الآخرة سنّه احادی و شمائه و فردا به چالوس رفت و ابوالوفا خلیفه بن نوح را که در آن حصار بود گرفته و جمله خراسانیان را کشته و حصار با زمین راست گردانید چنانکه اثر پدید نبود.^۳

آثار این قلعه قدیمی بدشکل تپه‌ای، در محوطه قصر سلطنتی چالوس، سمیت راست رو دخانه و جاده چالوس باقی است.

مسجد جامع قدیم در چالوس

از این مسجد که مقدسی از آن یادگرده است و می‌نویسد در کنار قلعه سنگی چالوس بوده است، آثاری باقی نیست.^۴ اما از گذشته آن بخبر نیستیم، از نخستین بیعتهایی که مردم طبرستان باسادات کردند در همین جامع چالوس بوده است و شرح آن از این قرار است:

پس از آنکه مردم طبرستان از جورو آزار محمد بن اوستوه شدند پیش محمد بن

- راینو می‌نویسد که بورس از دهکده‌های کلارستان بر کنار بورود است. (ترجمه سفر نامه مازندران و استرآباد، ص ۱۴۶) بورس از دهکده‌های قشلاقی کلارستان است که در سه کیلومتری غربی چالوس در دوطرف راه چالوس به شهسوار است. ۲ - تاریخ طبرستان ابن اسفندیار، ص ۲۶۸ و ۲۶۹ . تاریخ رویان مولانا ولیاء الله، ص ۱۰۴ و ۱۰۵ . تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۲۱۷ . ۳ - احسن التقاسیم، ص ۳۵۹ .

**گورستانی قدیمی
در جنگل مشعل و مشعل مازو^۱**

در جنوب چالوس گورستان قدیمی بزرگی در جنگلی بدنام مشعل و مشعل مازو دیده می‌شود. گورها اسلامی است و سنگ قبری در آنجا دیده نشد.

**نهرهای قدیمی که
از رودخانه چالوس جدا می‌شوند**

نهرهای سمت چپ آب یا نهرهای کلارستاق:

- ۱- علی آباد کیله که دهکده‌های علی آباد، کردخیل^۲، درمش کلا^۳، خرمnde، تجن کلا^۴ و تازه آباد را مشروب می‌کند.
- ۲- چالوس کیله که در دوراهی دوسرگ^۵ دوشعبه می‌شود: شعبه غربی دهکده‌های علوی کلا^۶، بوردرس، میانده را مشروب می‌کند.
- ۳- شعبه شرقی دهکده‌های سلیمان آباد، گرامدجان^۷، آیشه بن و چالوس محله را آبیاری می‌کند.
- ۴- آبرنگ کیله که دهکده‌های آبرنگ، اس سر^۸ تا اراضی فرج آباد را مشروب می‌کند.

۵- فرج آباد کیله که اراضی دهکده‌های فرج آباد را مشروب می‌کند.

نهرهای سمت راست آب یا نهرهای دشت کجور:

- ۱- دهگیری کیله^۹ که اراضی دهکده‌های دهگیری، اشکار دشت^{۱۰} لاراوس،
- ۲- بکسر لام.
- ۳- بضم کاف و کسر دال.
- ۴- بکسر باء و جيم.
- ۵- بفتح گاف.
- ۶- بضم عین.
- ۷- بکسر گاف.
- ۸- بفتح الف و کسر سین اول.
- ۹- بفتح دال.
- ۱۰- بکسر الف.

پهلوی یکدیگر در چالوس به خاک سپرده شده‌اند. رشته نسب ایشان چنین است: سیدفضل‌الله بن ظہیر الدین بن سید علی بن میر قوام الدین مرعشی^{۱۱}.

بقعه‌ای به نام یوسف رضا

در گورستان عمومی چالوس

این بقعه که نسبة قدیمی بود، سیالاب رودخانه چالوس آن را کند و از میان برد.

آثار راهی قدیمی

در سمت چپ رودخانه چالوس

این راه در سد کیلومتری جنوب چالوس با سنگفرش، در طرف چپ رودخانه هنوز باقی است. ظاهرآ دنباله راه ناصر الدین شاهی است که به چالوس می‌آمده است.

آثار شهر قدیمی چالوس

زیر بنایها و خیابانهای شهر کنوی

زیر شهر کنوی چالوس، در عمق پنج تا ده متری آجر فراوانی دیده می‌شود.

در گودباریها، خرابه‌های دکان و بازار هم پیدا کرده‌اند.

دونهر قدیمی

بر سمت راست رودخانه چالوس

آثار دونهر قدیمی که مقداری از مجرای آنها در سنگ کنده شده و در بعضی جاهای در حدود ده تا بیست متر با آجر دیوار چینی کرده و مجرای آب را بورداده‌اند در سمت راست رودخانه دیده می‌شود. آثار این دونهر پشت قصر سلطنتی چالوس روشن و آشکار است. ظاهرآ آب این دونهر از رودخانه چالوس به آبادیهای دشت کجور می‌رفته است.

۱- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۳۹۳.

جلو در ورودی این بنا، ایوانی به درازای ۴۶۰ و پهنای ۱۶۰ سانتیمتر است که دارای پنج ستون چهارسوت که سرستونهای نسبت ظریف دارد. سقف ایوان و بقیه پلورکشی و از رو پلکوبی است و با بن را به تازگی حلب سر کرده‌اند. در محوطه اطراف این دو بقمه گورستانی قدیمی است و درختان آزاد کهنسال دارد. محیط دایره قطعه‌ترین آنها ۶۲۰ سانتیمتر و دو اصله دیگر به ۴۳۰ و ۳۶۰ سانتیمتر بالغ بودند.

قلعه اسپی سنگ

در هر تعریف و رگایج در جنوب شرقی چالوس

بر سر کوهی که مسلط بر جاده چالوس است و حد غربی آن رودخانه چالوس و حد شرقی اشکار داشت^۱ لاراوس و حد جنوبی مرتع جیزو و حد شمال غربی شهر چالوس است قلعه‌ای قدیمی است.

بر جی مدور بهارتفاع نیم متر و شالوده دیوارهایی که با سنگ و گچ چیده شده است برجای است. آب‌اباری مدور به عمق شش متر که بیشتر قسمت‌های آن را کنده و زیر رو کرده‌اند در قسمت شمالی این قلعه است. در ساختمان این قلعه، آجر نیز مورد استفاده بوده است. ابعاد آجرهایی که در اراضی قلعه دیده شده، به ترتیب ذیراست: ۲۵ × ۲۵ × ۲۵ × ۴ سانتیمتر و ۲۴ × ۲۴ × ۴ سانتیمتر و ۱۸۵ × ۱۸۵ × ۳ سانتیمتر.

۱- بکسر الف.

کوشک‌سرا^۱، هلیستان^۲، پالوژده^۳ و کورکوره‌سر را مشروب می‌کند.
۲- مجیدآباد کیله که اراضی مجیدآباد و سرزمینهای شمال پالوژده را آبیاری می‌کند.

بقعه حمزه‌رضا

در دهکده کوشک‌سروای چالوس

بنایی است قدیمی از سنگ و گچ که به شکل هشت ضلعی ساخته‌اند و در هر یک از اضلاع داخل و خارج طاق نمایی که به زیبایی بنا افزوده است، دیده می‌شود (عکس شماره ۲۲). برای تبدیل این هشت ضلعی به دایره، در داخل بنا، در زاویه میان هر دو ضلع گوشواری ساخته‌اند و میان دو گوشواره‌های اضلاع را، در بالای طاق نمای هر ضلع نیز گوشوار دیگری افزوده‌اند و بدین ترتیب با افزودن شانزده گوشوار، دایره‌ای به وجود آورده‌اند که سقف بنا را بر آن استوار کرده‌اند. سقف بنا از داخل مدور و از خارج کلاه درویشی هشت‌ترک است.

در وسط بنا صندوقی چسوین به درازای ۲۲۰ و پهنای ۱۲۰ و بلندی ۱۳۵ درست که مدفن حمزه‌رضا را پوشانده است. طرف قبلی بنا پنجه‌ای نورگیر کوچک است. در ورودی شرقی است و از کف کش کن وارد بقعه می‌شود (عکس شماره ۲۳). بعد داخل کش کن ۳۵۰ سانتیمتر است.

در شمال این بنا، بنای دیگری است که معروف است مدفن خواهر حمزه - رضاست و به نام «خاتون‌رضا» خوانده می‌شود.

بنای اصلی این بقعد از داخل ۴۶۰ × ۳۵۰ سانتیمتر است.

۱- بکسر کاف دوم . ۲- بفتح هاء . ۳- بکسر دال .

گورستان قدیمی گرمابک

بر سرتپه‌ای نزدیک گرمابک بیرون بشم کلارستاق

بر سرتپه‌ای سنگی و منفرد، در مغرب مرزان آباد، چندسال قبل آقای مرزان مجسمه گاوکوهان دار با پنج ظرف سفالین و دو خنجر و یک دستبند برتری یافت. دهم اوت ۱۹۵۴ دست به کار حفاری این محل شدند و پس از مدت کمی کندوکاو شش گور ظاهر شد و پس از بیست روز کاوش، سی و یک گور یافته‌ند. در این گورها آجر و سنگ به کار نرفته است و گاهی چند جسد در یک گور به خاک سپرده شده بود. در یک گور سیزده جسد و در گور شماره هفت، نجسد به دست آمد. گورها سمت معینی ندارند و مردگان در جهات مختلف به خاک سپرده شده‌اند. گورهای این گورستان گرد و یضی و چهارگوش است. از این گورستان ظروف سفالین فراوان و اشیاء زینتی ظریف به دست آمد.^۱

بقعه آقا عبد الرضا = عبد الرزا

نزدیک دهکده پردنگون^۲ بیرون بشم کلارستاق

بنای اصلی بقعه شن‌ضلعی است که پنهانی هر ضلع آن به ۱۹۵۰ سانتی‌متر دارد. در چهار ضلع آن خنگهای سورگیر و در ضلع شمالی طاقچه‌ای تعیید شده است. در ورودی بنا در ضلع شرقی است. پنهانی این در از لبه چهارچوب ۸۵ و بلندی آن

۱- برای اطلاعات بیشتر به رساله زیر نگاه کنید:

Les de couvertes fortuites Klardasht, Garmabak, Omam et Tomadjan .
Par Dr. H. Samadi .

۲- بضم پ و سکون راء مهمله وفتح دال و سکون نون، پردنگون: ده اندھستان بیرون بشم پخش کلاردشت شهرستان نوشهر، هیجده کیلومتری جنوب شرقی حسن‌کیف و یک کیلومتری غرب شوسه مرزان آباد به کلاردشت (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳).

۳- بنها و آثار تاریخی نواحی بیرون بشم گلارستاق

امامزاده خلیل

در سعدآباد (سعیدآباد) نزدیک با بوده بیرون بشم کلارستاق مرحوم میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه از این امامزاده یادگارده و آن را در دهکده‌صیدآباد می‌داند. ۱ امروز این اراضی که نزدیک دهکده با بوده و کنار راه چالوس است «سعدآباد» خوانده می‌شود. ظاهراً این محل همان سعیدآباد رویان است که سعید دلچسپ آباد کرده و کاخی در آن ساخته است و احتمال می‌رود که امامزاده خلیل در محوطه کاخ بنا شده باشد.

دو سال قبل (۱۳۵۰ شمسی) بنای قدیمی امامزاده خلیل را بهمراه بختند. فعلاً بنایی نوساز چهارگوش است که گنبدی هشت‌ضلعی سیمانی بر بالای آن ساخته‌اند. دو در ورودی جنوبی و غربی دارد و در دو ضلع دیگر دو پنجره تعیید شده است. در دو طرف حیاط مقابل در جنوبی، اطاوهای خشت و گلای برای زائران ساخته‌اند. گورستانی قدیمی اطراف این بقعه است.

۱- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹ .

۱۵۵ سانتیمتر است. میان بنای اصلی، صندوقی چوین قاب و آلت به درازای ۲۰۲ و پهنهای ۷۵ و بلندی ۱۰۲ سانتیمتر قرار دارد. قسمت اعظم صندوق قدیمی و کنده کاری بسیار ظریف آن در آتش سوزی از میان رفته است. یک بدنه عرضی آن فعلاً باقی است که نموداری از ظرافت و دقیقت کنده کاری آن است. میان این بدنه، ستاره‌ای شش‌پر را با کثیر اضلاعها ترکیب کرده و لبه‌های این نقش که به حاشیده‌ی رسد، به قطعات چوین به شکل ذوزنقه ختم می‌شود (عکس شماره ۲۴). بر حاشیه‌های اطراف آن کتیبه‌های زیر حک شده است:

چوبهٔ زیر:

«قل هو اللهُ أَحَدُ اللهُ الصَّمْدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كَفُواً».

چوبهٔ سمت راست:

«أَحَدٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ».

چوبهٔ بالا:

«[يؤ] ده حفظهمَا و هو العلی العظیم لا يکراه فی الدین قدتبین الرشد من الغی فمن یکفر ...».

چوبهٔ سمت چپ:

«وَاللهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

ظاهرآ بر حاشیهٔ بالای اطراف صندوق «آیة‌الکرسی» حک بوده است. لنگه دری کوچک که ظاهرآ مربوط به صندوق قدیمی بوده است، در ایوان این بناست که کنده کاری ظریف نظری صندوق دارد. پهنهای آن ۲۵ و بلندی آن ۲۰ سانتیمتر است (عکس شماره ۲۵).

پاره‌های چوب کنده کاری با نقشه‌ای اسلامی در ایوان امامزاده دیده شد (عکس شماره ۲۶).

ایوانی طرف شرق‌بنا، در جلو در ورودی است. این ایوان عریض، لذازه چوین بلند و یازده‌ستون با سرستونهای ظریف دارد.

بردو تا از تخته‌های پل کویی سقف این ایوان (عکس شماره ۲۷)، مطالب زیر باقلم و مرکب نوشته شده است:

در چهار کنج تختهٔ مریع مستطیل اول:

«چهار روز قیامت بلر زد جسد محمد بفریاد صدر رسد»

در امتداد ضلع کوچک‌سمت راست مستطیل، بیت زیر نوشته شده است:

«یا محمد

چه یوم قیامت شود آشکار محمد شفاعت کند ذوالقار»

هتن کتیبهٔ مستطیل اول به شرح زیر است:

«یاهو مسبب‌الاسباب در سال خیر‌مال پارس‌ئیل سنه هزار و سیصد و بیست هجری بندۀ سر اپا تقصیر لطفعلی بن علی تیر گر بیرون بشمی بدستیاری صانع ماهر استاد جعفر علی مع برادرش استاد سبزعلی لورائی از اهل نساء به نظارت و پیش‌کاری خیر‌الزوار مشهدی ذوالقار الاملی و جراغچی گری شیخ شمس- الاملی در صدد تعمیر سقف و بنیان مسجد و حصار و گل‌دسته امام‌زاده‌لازم- التعظیم جناب عبدالله‌الرضا علیه و علی‌آبائه واجداده آلاف التحیة والشنا باهتمام جناب مستطاب آخوند ملام محمد برآمدیم و این امر خیر در عهد سلطنت مظفر الدین شاه قاجار خلد الله ملکه و حکومت قوی شوکت ابدمدت علی قلی خان ملقب بمنتصر السلطنه زاده الله عمره [اتمام] پذیرفته انشاء الله خداوند عالم... بانی و زحمت‌کشندها همه را اجر جزیل و عمر طویل کرامت فرماید و بشفاعت پیغمبر آخر الزمان بهرمند گرداند کاتب...».

بقعة سید محمد بن امام جعفر الصادق علیه السلام
در دهکده گویند^۱ از دهکده‌های بیر و نیش کلارستاق

بنای اصلی بقیه از سنگ و گل و چهار گوش است. بر بالای هر کنج گوشواری دارد و پایه طاق را بدین طرز جمع کرده و گنبدی که کمر بند آن هشت گوش است براین بنای زده است. ابعاد بنا از داخل ۲۷۵×۲۸۵ سانتیمتر است. هر ضلع دارای طاقمنایی با طاق هلالی است و داخل طاقمناهای غربی و شرقی، دو محراب مانند، بنا شده است. در ورودی در طاقمنای جنوبی و داخل طاقمنای شمالی طاقچه‌ای است. صندوقی چوپین باقب و آلت و گنده کاری ساده به درازی ۲۰۳ و پهنای ۸۰ و بلندی ۹۵ سانتیمتر در وسط بناست. کشکنی طرف قبلی بناست که بعداً بدان افزوده شد و سراسر بسام کفم کن و گندامامز اده را با حلب بوشانیده است.

گورستانی قدیمی در محوطه اطراف امامزاده است که سنگهای تراش دار قدیمی در آن زیاد است. سنگ قبری تاریخ دار در این گورستان دیده نشد. تنها سنگ قبر مورخ، سنگ قبر کوچکی است در حرم بدین شرح:
 «انتالباقی وفات المرحوم المغفور هلاعاتی خلاف هلا اسماعیل طالقانی فی سنه ۱۲۷۶»

تعداد دوازده اصله درخت تادائه قدیمی در محوطه گورستان به نظر رسید که
محیط دایره تنہ کهنترین آنها بین ترتیب است :

۱- بفتح گاف و تاء، گوییر: ده ازدهستان بیرون بشم بخش کلاردشت شهرستان نوشهر، سیزده کیلومتری جنوب شرقی حسن کیف و یک کیلومتری شوشه مردان آباد به کلاردشت (فرهنگ جغرافیای ایران، ج ۳). ۲- میرزاحسن خان اعتمادالسلطنه از این بقیه باد کرده است، نگاه کنید به مجموعه شماره ۴۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۹۹۹ .

فضل الله بن حاجی بابا بن کربلاعی محمد غریق رحمت ایزدکسی باد که
کاتب رایش حمدی کند باد ۱۳۲۰.

بر تختهٔ مستطیل یا دایرهٔ مطالعهٔ زیر نوشته شده است :

یاهو درسال خیرمآل طنقوزئیل درسننه هزار و دویست و شصت و هفت هجری
حقیر سر اپا تقصیر علی تیرگریرون بشمی باهمه انسکار و بی بضاعتی بدستیاری
صانع ماهر استاد محمدقلی درصد تعمیر سقف امامزاده لازم تعظیم جناب
عبدالله الرضا علیه وعلی آبائه و اجداده آلاف التحیة والثنا برآمدیم پس از
اذن و امضای تویلت از مجتبهد جامع الشرایط والارکان جناب میرزا محمد
تقی نوری نورالله مرقده بااهتمام استادی الوحید جناب آخوند ملا علیرضای
الامانی زید عمره زمانیکه مجتبهد . . . سر کار آقا . . . تکابنی قائم مقام
مجتبهد هر حوم مزبور گردیده و سریر سلطنت بر ناصر الدین شاه قاجار مفوض
شده و فتحعلی خان بعداز قمع و عزل حبیب‌الله‌خان ولایات ثلث راحاکم
شده و سر کار آقا اسدالله بفرمان فرمائی کلارستاق مستقل گشته و طایفه بایی
مقهور پادشاه مزبور گردیده است از خدای مهربان . . . که ساعث و بانی و
بکسانیکه درین مقام رحمت کشیدند از شفاعت پیغمبر آخر الزمان بهرمند
گردند انشاء الله ۱۴۶۷ »

سراسر بنا سابقاً لتپوش بوده و فعلان حلب سراست .
جلوایوان حیاطی است . این حیاط سردری ورودی دارد . گلستانهای بر سر در
ورودی است . ابعاد آن در حدود سه متر است . هر طرف آن چهارستون چسوین ساده
پنځزده با سرستونهای نسبهٔ ظریف دارد (عکس شمارهٔ ۲۸) .
در قدیمی و کنده کاری بنا ، در منزل قاسم نجار صادقی است که دهبان دهکده
پروردگون است و همسرا او از نشان دادن آن ابا کرد .

امامزاده یحیی

در دهکده چلاجور از بلوک بیرون بشم کلارستاق میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه از این امامزاده یادگرده است^۱ اما کندوکاو گنج گیران چیزی از آن به جای نگذاشته بود.

امامزاده علی موسی الرضا

در دهکده سما^۲ از بلوک بیرون بشم کلارستاق میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه از این امامزاده یادگرده است.^۳ بنایی است از سنگ و گل با بام حلب پوش واثری تاریخی ندارد.

قلعه سنگسر^۴

بالای کوه سنگسر لک در بیرون بشم کلارستاق

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه می نویسد: «این قلعه راه طالقان را به کاردادشت حراست می کرد.^۵ آثار قابل بررسی از این قلعه بر جای نبود.

بقعة شاه علمدار

بر بالای قله‌ای میان بلوک بیرون بشم و کلاردادشت

برای رسیدن به این قله از دهکده‌های برادر و مرزان آباد راه هاست. بقعه‌ای

- ۱- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹.
- ۲- سما بفتح سین، ده از دهستان بیرون بشم کلاردادشت شهرستان نوشتر، سیزده کیلومتری شمال شرقی حسن‌کیف و هفت کیلومتری شوسه مردان آباد به کلاردادشت (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳). در جنوب این دهکده دریاچه‌ای طبیعی به نام «کبوددریا» است که ظاهراً بر اثر زلزله و شکست کوه به وجود آمده است.
- ۳- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹.
- ۴- بفتح سین و سکون نون و کسر گاف و فتح سین دوم و راء مهمله و سکون کاف.
- ۵- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹.

است از سنگ و گچ. بام آن سابقاً حلب سر بود اخیراً با می باشیمان ساخته‌اند. این قله که یک سامان آن به کله کت^۱ و یک سامان آن به سر سیرا^۲ و یک سامان به کتور^۳ و سامان دیگر آن به اسبان سرا^۴ محدود می شود، از بلندترین قلهای این نواحی است و بقعة شاه علمدار را باید از بقاعی دانست که بر سر کوههای سرکشیده و بلند، به یاد عظمت و سر بلندی آن ساخته‌اند و نظیر این بقدرًا در صفحات کوهستانی گیلان در مجلدات اول و دوم فراوان یاد کرده‌ایم.

- ۱- بفتح کاف و کسر لام و فتح کاف دوم و سکون تاء.
- ۲- بفتح سین اول.
- ۳- بکسر کاف.
- ۴- بکسر الف و سکون سین و کسر نون و فتح سین دوم.

(فقیه) کردیچال کلاردشت است.

طوابیف خواجهوندکه ظاهرآ در زمان نادرشاه و کریم خان زند بدین صفحات کوچانده شده‌اند، شامل: یزدانی، دلفان آذری^۱، مشعشعی، لک، قرایاق زندی و خواجهوند می‌باشند.

این ناحیه که از قدیمترین ایام آبادان بوده، تمدن‌های مختلف به خود دیده است. لوئی واندنبرگ در کتاب خود در بارهٔ زیرخاکیهای این ناحیه قدیمی ایران مطالب زیر را نوشه است:

در ناحیه کلاردشت که در مغرب جادهٔ کرج به چالوس فرارداد، در ضمن انجام کارهای ساختمانی، گورستانی پیدا شده که اشیاء ذی‌قیمتی از آن بیرون آمد. کشف این اشیاء نشان داد که صنعت و هنر ناحیه کلاردشت تحت نفوذ چریانهای مختلف فرارداشته است. با این حال تمام آن اشیاء متعلق به یک قبرستان بوده است و همه آنها با هم همدوره می‌باشد و می‌توان آنها را میان سالهای هزار تا هشتصد پیش از میلاد قرار داد. در میان آنها خنجری از طلا و جامهای از همان فلز وجود دارد که بسیار قابل توجه است. نقوش جام اخیر شباهت فوق العاده به هنر «هیتی‌ها» دارد و در سه طرف آن سه شیر به سبک هنر «هیتی‌ها» نقش شده که سرها یاشان به صورت بر جسته، از جدار خارجی ظرف بیرون می‌آید. در همین قبرستان چند جام بدون پایه با پیکر و سر گوزن، از جنس گل پخته، پیدا شده که به منزلهٔ پیش‌قرابی جامهای زرین بدون پسايۀ عهد هخامنشی است. ظروف گلی دیگری در این گورستان پیدا شده که بیشتر آنها بدشکل کوزه‌های کوچاک دستدار و کوزه‌های کوچاک نوکدار، شبیه به قوری از گل پخته قرمز رنگ می‌باشد و به ظروف سفالین گورستان تپه سیلک^۲ نزدیک کاشان شباهت دارد.

۱- بکسر دال. ۲- بکسر سین و فتح یاء و سکون لام و کاف.

۴- بنها و آثار تاریخی کلاردشت کلارستاق

خاک کلاردشت، دشت وسیعی است که میان رشته‌های کوه رشته‌های کوه دارد و رودخانه سردار بود که از دریاچه‌های کوچک دائم‌شمالی تخت‌سلیمان سرچشمه می‌گیرد، از میان آن می‌گذرد. اگر خاک کلاردشت، همان کلار قدیم باشد از قدیم حد فاصل میان دیلمان و رویان و زمانی جزو خاک‌رویان یا رستم‌دار بوده است. امیر تیمور در بازگشت از حلب و رقن به سمرقند در کلاردشت در نگ کرد.^۳ شاه عباس در سی‌چنان‌ثیل سال ۱۰۶۱ در کلاردشت بود.^۴

ناصر الدین شاه قاجار بارها، پس از استراحت در قصر شهرستانک، از راهی که در زمان خود او ساخته شده بود، به گردنه‌کندوان و کنار رودخانه چالوس و کلاردشت رفت است.^۵

ساکنان کلاردشت را به دو دستهٔ اصلی گیل و خواجهوند باید تقسیم کرد. از طوابیف گیل: میار^۶، اکچ^۷، امرج^۸، سوادکوهی، لمسو^۹ (از نورآمدان)، طالقانی انگریچ^{۱۰}، رودگر، متکا^{۱۱}، و فخی^{۱۲} (فقیه) قابل ذکر نند. میرزا طاهر تنکابنی از طایفه فخی ۱- مازندران مهجوی، ج ۲. ص ۲۰۶. ۲- تاریخ گیلان عبدالفتاح فومنی، ۳- بفتح ميم. ۴- بفتح الف و کسر کاف. ۵- بفتح الف و کسر راء. ۶- بفتح لام و ميم. ۷- بفتح الف و سکون نون. ۸- بضم ميم و فتح و تشديد تاء. ۹- بفتح فاء.

در گورستانی نزدیک شهر دماوند، دو جام بدون پایه که قسمتی از آن به شکل سرگوزن است و از جنس گل قرمز می باشد، پیدا شده . همراه این دو جام سکه هایی بوده که تاریخ گذاری آنها را آسان کرده است و به این طریق تواسته اند تاریخ یکی از آن دو جام را از دوران پادشاهی فرهاد دوم (۱۳۸ پیش از میلاد) و دیگری را از عهد هرداد دوم (۸۸-۱۲۳ پیش از میلاد) تشخیص دهند .

بنابراین جامهای مزبور از دوران اشکانیان است ، ولی با جامهای نظریشان که در کلاردشت پیدا شده و با جامهای بدون پایه طلای دوران هخامنشی ، شاهست زیاد دارد .

اشیاء دیگری که در ناحیه کلاردشت و چالوس و ساری پیدا شده ، نشان داده است که در مازندران تعداد زیادی از ظروف نقره عهد ساسانی وجود داشته است . باز در همین ناحیه کلاردشت جعبه ای فلزی پیدا شده که حاوی اشیاء نقره و زری از عهد ساسانی بوده . روی دو جام زرین مکشوف در کلاردشت قباداول (۵۳۱-۴۸۸ میلادی) سوار بر اسب نشان داده شده است . شاه مشغول شکار کورخری است ، روی دو جام دیگر ، شیری داخل دایره ای دیده می شود و روی جام دیگر شیری بالدار مجسم گردیده و باز روی جامهای دیگر یک عقاب در میان یک دایره نقش شده و در شش دایره دیگر که بر آن محیط است ، شش خروس قرار داده شده . جام از نقره است ولی نقش آن با ورقی از طلا پوشیده شده است . دو تنگ نقره در همین ناحیه کشف گردیده که نقش قابل توجهی دارد . در روی جدار خارجی یکی از آنها نقش گل «لوتوس» (نوعی از گل نیلوفر) به صورت مصنوعی در میان دو ترنج دیده می شود . در هر ترنج خروسی نقش شده . زمینه تنگ دیگر طلایی است و روی آن رقصه هایی که در زیر چهار طاق نما قرار دارند ، به صورت برجسته نقش گردیده اند^۱ . از طاق نماها ،

۱- باستان‌شناسی ایران باستان، ص ۶ .

شاخه های درخت مو و خوش های انگور آویزان است . در کنار رفاصه ها ، نوازنده ای در میان انواع حیوانات ، مانند روباه و کبک و بلدرچین و ببر دیده می شوند . قسمت زیرین تنگ که مانند عدس می خوب است ، حیوان افسانه ای بالداری را که شباهت به طاووس و شیر و اژدها دارد ، نشان می دهد و در دو طرف آن حیوان ، دو سرشار قرار گرفته و در میان دهان شیران سوراخی است . وقتی تنگ زرین پر از شراب می شده ، از آن دو سوراخ ، داخل در جامها می گردیده است .

روی دو قطعه زری ابریشمی که در همین محل پیدا شده ، شاه بهرام چهارم (۳۹۹-۳۸۸ میلادی) در حال شکار شیرها نشان داده شده است . ولی عهد همراه پادشاه و سوار بر اسب است و گاوی وحشی را مورد حمله قرار داده است . وقتی توجه شود که تا این تاریخ تقریباً تمام ظروف نقره مکشوف از عهد ساسانیان در جنوب کشور شوروی پیدا می شد ، اهمیت این ظروف که برای اولین بار در ایران به دست آمده ، نمایان می گردد و با پیدایش این جامهای عهد ساسانی ، از این پس ماخواهیم توانست بعضی اشیاء دیگر را که جداگانه کشف گردیده است ، به خوبی تاریخ گذاری کنیم .

هنگام جاده سازی ذر راه میان چالوس به کرج تصادفاً بدآینه نقمهای از عهد ساسانی برخورده که شیشه آن از بین رفته بود . تزیینات پشت این آینه سیمین مرکب از شاخ و برگ و گلهای مختلف بود که در اطراف دایره ای قرار داشت . در میان دایره یک هرخ آبی نقش شده بود و تمام این نقش به صورت برجسته بود و در صفحه داخلی آینه چیزی به خط پهلوی نوشته شده بود که هنوز خوانده نشده است.^۱

۱- باستان‌شناسی ایران باستان، ص ۷ .

قلعه کلار (کلار تپه)^۱

بر بالای تپه‌ای دستی در میان کلاردشت کلارستاق

در کتب تاریخی و جغرافیایی ذکر «کلار» فراوان است و ظاهرآ همین قلعه مورد بحث ماست که آن را سرحد دیلمان و رویان دانسته‌اند. سیدظہیرالدین نیز از این محل نام برده است.^۲

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه می‌نویسد :

«رسوم و آثار عمارت و بنای آن تا پنجاه سال قبل از این باقی بوده است. چنانکه در بعضی بیوتات لاهو، از مصالحی که در این قلعه به کار رفته، از قبیل آجر و در و پنجره هنوز موجود است. وضع و شکل تپه‌ای که این قلعه بر آن بنا شده، بیضی است. طولش از مشرق به مغرب است. بالای تپه شکسته پایدهای آجری و آهکی و خرابهای زیاد دیده می‌شود. دور

په علی التحقیق نهصد و شصت ذرع و ارتفاع آن بدخط عمودی از شش الی هفت ذرع است. سمت شمال تپه با یک قسمت از مشرق که شمال جلگه کلاردشت است، یکسره چمن است و از زیردامنه شمالی این تپه، چشمدهای آب صاف خوشگوار به وسط چمن‌جاری است و در انتهای جلگه طرف شمال داخل رود سرداب درود می‌شود.^۳

وصفی که اعتمادالسلطنه از این تپه کرده بسیار صحیح و دقیق است اما از شکسته پایدهای آجری و آهکی و خرابهای زیاد که او یاد می‌کند اثری باقی نیست.

۱- شماره ثبت تاریخی کلار تپه ۴۸۹ است.

۲- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۲۸۶ . ۳- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی مک سال ۱۲۹۹.

ظاهرآ به مرور یا مصالح این قلعه را برای ساختن بناهای عمومی یا خصوصی برداشت و فعلاً تبدیل به زمین زراعی شده است.

از قصه‌های محلی چنین معلوم می‌شود که مردی بدنام «نعمیم‌شاه» در اواخر دوران صفویان واوایل زمان نادرشاه بر بالای این تپه کاخی داشته و در آن ساکن بوده است. این مرد خود را به نام شاه کلارستاق معرفی کرده و سکه به نام خود زده است. در لشکرکشی نادرشاه به فتفاوز که گذارش به صفحات کلاردشت افتاده، این مرد را دستگیر و کوکرده است. اعقاب و بازماندگان این مرد به نام طایفه «میار» تازمان علی اصغرخان سردار - پدر محمدولی‌خان سپه‌سالار تنکابنی - کروفری داشته‌اند. در این وقت به دست سردار سرکوبی می‌شوند و بد جرگه نوکران خاندان خلعت بری دره‌ی آیند.

بقعه درویش رستم

در دهکده تورسو از بلوک کلاردشت کلارستاق

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه از این بقعه به نام امامزاده سید رستم یاد کرده است.^۱ دهکده تورسو متصل به اراضی لاهو، سرراه حسن کیف است. بنای بقعه از سنگ و گل است. بام آن لتوپوش است و صندوقی ساده چوبین در میان بنا، گور درویش رستم را پوشانده است. آثار تاریخی در این بقعه نیافتم.

۱- بفتح تاء و واو و سکون راء و ضم سین با واو ساکن . ۲- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی مک سال ۱۲۹۹ .

امامزاده ذکریابن رضی بن جعفر بن علی بن حسین بن علی امیر المؤمنین علیهم السلام در دهکده شکر کوه^۱ (شگر کوه) از دهکده‌های کلاردشت کلاردشت

بنای است هشت‌ضلعی که مصالح اصلی آن آجر و گچ بوده است. با تعمیر و مرمت انجمن آثارملی در سال ۱۳۴۴ شمسی (۱۳۸۵ قمری) روی آن سیمان سفید کشیده شده است. در ورودی بنا در ضلع شرقی است و سابقاً در کفشکن کوچکی باز می‌شده، اما امروز داخل مسجدی نوساز قرار گرفته است. در سطح هریک از اضلاع هشت‌ضلعی، دو طاق‌نمای داخل یکدیگر است. طاق‌نمای اول به پهنای ۹۰ و عمق ۲۲ سانتی‌متر و مستطیل شکل است و داخل آن طاق‌نمای دیگری به پهنای ۶۵ و عمق ۱۲ سانتی‌متر با طاقی جناقی است.

در بالای طاق‌نمای مستطیل شکل با قراردادن آجرهای نر (عمود) شش عدد مقرنس درآورده‌اند.

پهنای اضلاع مقابله از داخل باهم برابر است. پهنای این اضلاع از در ورودی که ضلع شرقی است بدین ترتیب است: ۱۸۵ و ۱۵۲ و ۱۷۵ و ۱۷۵ سانتی‌متر است. در ضلع مقابله در ورودی خفنگی نورگیر مشبك چوبین با طاق جناقی تعییه شده و بالای در ورودی نیز نورگیری دارد.

بام بنا دوپوش، از داخل هشت‌ضلعی نزدیک به دایره است که گنبد مدوری بر آن زده‌اند.

۱- شکر کوه: ده ازدهستان پنجه مرکزی کلاردشت شهرستان نوشهر، هفت کیلومتری شمال‌شرقی حسن‌کیف و سه کیلومتری غرب شوسه حسن‌کیف به مرز آباد (فرهنگ‌جهن افیایی ایران، ج ۳).

مرقد امروز سیمان‌کاری شده، درازای آن ۱۸۵ و پهنای آن ۱۰۹ و بلندی آن ۱۱۵ سانتی‌متر است.

در ورودی چوبین دولنگه و با قاب و آلت ساخته شده است. نگاراصلی هر لنگه یک علامت ضرب‌در و یک ستاره چهارپر است.

چهارچوب قدیمی در ورودی از بالا دارای هشت آویز چوبین‌کنده کاری است و دو سرستون نمای چوبین بر دو طرف هر قسمت بالای چهارچوب نصب شده است. پهنای چهارچوب ۱۲۲ و بلندی آن ۱۷۸ سانتی‌متر است. بر قطر چوب عمودی دست چپ چهارچوب عبارات: «عمل استادان اجل حسن بن مرحوم علی و...» خوانده می‌شود و بر قطر چوب عمودی سمت راست عبارت «حسن بن مرحوم علی ... و استاد محمد بن اسماعیل ...» دیده می‌شود. نام استادان و نسبت ایشان در دو طرف کمی شباهت دارد. در ورودی به کفشکن امامزاده قبلی است واژه دو لنگه ساده تشکیل شده‌است.

بر لنگه سمت راست این عبارات خوانده می‌شود:

«واقف علیا جناب زهرا خانم بنت مرحوم علی تنکابنی الاصل».

و بر لنگه سمت چپ عبارات زیر حک شده است:

«واقف علیا جناب زهرا زوجه آقا شیخ علی مدد ۱۳۱۰».

نمای خارجی ها هشت ضلعی است که پهنای هر ضلع بالغ بر ۲۷۰ سانتی‌متر است. در هر ضلع زیر لبه گنبد دو ردیف مقرنس بر روی یکدیگر است. تعداد مقرنس‌های هر ضلع در ردیف پایین پنج عدد و در ردیف بالا چهار عدد است. پوشش خارجی گنبد هشت‌ضلعی است (عکس شماره ۲۹).

نهر قدریمی ملک جوب

در کلاردشت

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه می نویسد :

« این نهر از دامنه عثمان کلا به طرف مشرق کنده شده و آب آن را از گردنه بشم بدآن طرف بردازد. »^۱

این نهر را که آب رودخانه سردارود را به بیرون بشم می برده ، سرband آن دهکده رودبارک است و سپس از دهکده های زیرمی گذشته است :

لرک^۲ ، مجر^۳ ، اجایت^۴ ، گرکپس^۵ ، لاهو ، تبرس^۶ ، پی قلا و اسفندکلا . پس از گذشتن از این دهکده ها ، وارد ناحیه بیرون بشم کلاردستاق می گردد . مقداری از مجرای این نهر را به تازگی پاک کرده اند و آب سردارود ، در آن جاری بود .

امامزاده پنج تن

در اراضی میان دهکده های کردمحله^۷ و تلوچال از دهکده های کلاردشت

بنایی است مستطیل شکل . در ورودی بنا شرقی است و جلو آن ایوانی با نهستون چوبین ساده ساخته اند . بام سراسر بنا ، حلب سر است . داخل بنا پنج قبر ساده است .

گور سید امیر کیا ملاطی
در کلاردشت

سید ظهیر الدین درباره این مرد می نویسد که امیر کیا از سادات ملاطی است که در سال ۷۷۳ قیام کرد و در کلاردشت فوت شد.^۱

قلعه هرسی^۲

بر تپه گومغزدوش نزدیک دهکده کلمه^۳ از دهکده های کلاردشت

میر ظهیر الدین می نویسد که سید فخر الدین به دستور برادرش سید رضی الدین به رستمدار روی آورد و در دشت رستمدار بامالک قباد جنگ کرد ، شکست بر ملک قباد افتاد و بدکجور فرار کرد . او روی بدکجور آورد و قلعه کجور را نیز تسخیر کرد . پس از آن به کلاردستاق رفت . قلعه کلادر در این زمان خراب بود و قلعه هرسی آبادان . چون خبر شکست ملوک رستمدار بمساکن انان قلعه هرسی رسیده بود ، قلعه را بسپردند و به دعا و نما گفتن مشغول شدند . ایشان را استمالت داد و بد انعامات اوفر مفتخر و سربلند گردانید و چند نفری که از ایشان بوی نفاق می آمد ، بمساری فرستاد و در آنجا هرسوم و مواجب تعیین کرد .^۴

صاحب عالم آرا نامین قلعه را « هرسین » ذکر کرده و آن را در حوالی رستمدار

- ۱- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران ، ص ۲۷۱ . ۲- بفتح هاء و سکون راء .
- ۳- بضم کاف و لام ، کلمه : ده ازدهستان حومه بخش کلاردشت شهرستان نوشهر ، هشت کیلومتری شمال شرقی حسن کیف و سه کیلومتری غرب راه حسن کیف به مردان آباد (فرهنگ جغرافیای ایران ، ج ۳) . ۴- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران ، ص ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ تاریخ مازندران مهیجوری ، ج ۲ ، ص ۲۱

۱- مجموعه شماره ۴۳۰ کتابخانه ملی مملک سال ۱۲۹۹ . ۲- بفتح لام و سکون راء و کاف . ۳- بکسر ميم و جيم . ۴- بضم الف . ۵- بفتح گاف و راء و کسر کاف و فتح ب . ۶- بفتح تاء و باء . ۷- کردمحله : ده ازدهستان مرکزی بخش کلاردشت شهرستان نوشهر ، دو کیلومتری شمال غربی حسن کیف (فرهنگ جغرافیای ایران ، ج ۳) .

یا تنکابن دانسته است.^۱ خرابه‌های این قلعه تزدیک دهکده کلمه از دهکده‌های کلاردشت است.

قلعه‌گردن

بر قله کوهی مغرب دهکده کلمه از دهکده‌های کلاردشت

بر این قله که آثار قلعه‌ای قدیمی است، تنور و چند گور قدیمی یافت شده است.

قلعه چناتر^۲ یا قلعه بلو^۳

بر بالای کوه چناتر یا بلو در شمال کلاردشت

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه می‌نویسد:

«این قلعه دهنۀ طرف دریا را حفظ می‌کند.»^۴

آثار قلعه‌ای قدیمی بر بالای تپه‌ای سرخ‌رنگ بر جای است که در محل، امروز «گنبدوش»^۵ گویند.

امامزاده سه تن

در دهکده والت^۶ از بلوک کلاردشت

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه از این امامزاده نام برداشت.^۷ بنایی است مستطیل که در سطح صندوقی چوین ساده و جلودر و روی بنا، کفش‌کن کوچکی است.

۱- عالم آرا، ج ۱، ص ۵۳۶ . ۲- بفتح ج و کسر تاء . ۳- بفتح باء .

۴- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹ . ۵- بکسر دال اول .

۶- بکسر لام، والت : ده ازدهستان مرکزی بخش کلاردشت شهرستان نوشهر، ۴/۵ کیلومتری شرق حسن کیف و دو کیلومتری غرب شوسه حسن کیف به مرزان آباد (فرهنگ جغرافیای ایران ، ج ۳) . ۷- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹ .

اطراف بقعه گورستان عمومی قدیمی است و دو درخت چنار کهنسال در محوطه بقعه است.

آثار قلعه‌ای قدیمی

نزدیک دهکده پی‌قلای (پی‌قلعه) کلاردشت

اعتمادالسلطنه می‌نویسد:

«این قلعه طرف جنوب‌شرقی کلاردشت است و طرف گردنه بشم را حرast می‌کرده است.»^۱

آثار کمی از این قلعه بهجای مانده است.

اطاق سره^۲

پشت دهکده پی‌قلای (پی‌قلعه) کلاردشت

گورستانی قدیمی در محلی به نام «اطاق سره» پشت دهکده پی‌قلای کلاردشت است.

قلعه شاهنشین

در بالای کوه شاهنشین در شمال غربی کلاردشت

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه نوشته است:

«این قلعه طرف تنکابن و ولدره را حرast می‌کرده است.»^۳

این قلعه که امروز به نام «شاهنشینک» معروف است، تزدیک دهکده پیشنبور، در محلی به نام «مترز»^۴ داخل جنگل است و آثار آن تقریباً از میان رفته است.

۱- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹ . ۲- بفتح سین و راء . ۳- مجموعه شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی ملک سال ۱۲۹۹ . ۴- بفتح شین و سکون نون ، پیشنبور: ده از دهستان کلاردشت بخش مرکزی شهرستان نوشهر، هفت کیلومتری شمال حسن کیف (فرهنگ جغرافیای ایران، ج ۳) . ۵- بفتح ميم و تاء و سکون راء و زاء.

از راه اصلی که از کنار دره می‌گذرد، راهی فرعی برای رسیدن به قلعه کشیده بوده‌اند.
آثار این راه تا زیراسکول^۱ (غار) تا امروز برقراست.

قلاکوتی

بر بالای تپه‌ای در دهکده پیشنبور کلاردشت
آثار این قلعه از میان رفته است ولی از زیرخاک این تپه گنگهای
(تنبوشه‌های) نسبه گشاد بیرون می‌آید.

امامزاده هادی بن امام زین العابدین علیه السلام مشهور به حقانی
در دهکده حسن کیف بلوک کلاردشت

اعتمادالسلطنه میرزا حسن خان، از این امامزاده یادگرده و می‌نویسد:
«رودخانه کلاردشت از وسط صحن امامزاده می‌گذرد»^۲

بنای اصلی بقیه از داخل مستطیل شکل به درازی ۶۴۰ و پهنای ۵۹۵ سانتیمتر
است. در امتداد درازای بنا در وسط، دو ستون چوبین قطور بسیار قدیمی و پر کار
است که بالای آنها سرکشی (حملی) چوبین چهارسوی گرفت کشیده‌اند.

ستون غربی شائزه ترک به بلندی ۲۳۵ سانتیمتر که دارای سرستون بزرگ
کنده کاری پر کار ظریغی است و آیه‌الکرسی با خطی متوسط بر آن حک شده است
(عکس شماره ۳۰).

آیاتی که بر بالای سرستون است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذْهُ سَنَةٌ وَلَا نُومٌ

۱- بضم الف و سكون سين. ۲- مجموعة شماره ۴۳۳۰ کتابخانه ملی مملک

له مافی السموات و مافی الارض من ذا الذي يشفع عنده». ^۱
بر پهلوی ستون دنباله آیات تا «هو العلي العظيم» حک شده است.

بر پای همین ستون دو ردیف نوشته به این شرح است:

«امر بعمارة هذه المشهد المقدس المطهر السيد الامام العابد الفاضل المدقق
حسن این مار الحسینی (۲) فی ایام دولة ملک المعظم الشهیر یار الاعظم الاسکندر
المفخم مالک الراقب الامم جلال الدولة والدین والدین اسکندر خلد الله ملک ہمیا و
عمر ہما» (عکس شماره ۳۱).

ستون شرقی شامل دو قسم است: پای ستون و بدنه ستون. پای ستون از دو
قسمت تشکیل شده است: قسمت بالای آن چوبی است شائزه ترک و قسمت پایین
چوبی است به بلندی ۹۶ سانتیمتر. هر ترک قسمت بالای پاستون ۱۱ سانتیمتر است. میانه ستون
نیز شامل دو قسم است: قسمت پایین آن چهار ضلعی و کنده کاری است و بلندی آن به
۷۲ سانتیمتر می‌رسد. قسمت بالای میانه ستون هشت ضلعی است.
صندوقی پر کار و ظریف در میان بناست. درازای آن ۲۳۸ و پهنای آن ۱۱۱ و
بلندی آن ۱۰۰ سانتیمتر است.

ظاهرآ بدندهای صندوق بهم خورده است. این عبارات با خطی متوسط بر
حاشیه‌های بالای بدندها حک شده است:
«الشهید هادی کیا الحقینی فی ایام الدوّلة الملک المعظم الاسکندر الاعظم
اکبر ملوك الجیل والدیلم جلال الدوّله اسکندر ملک مظفر الاولئ والآخر و
الاجل السید الاصغر والامام الاعظم السنند الافخم ... السادة الاشراف منبع -
المكارم والاطراف افضل المتقدمین واکمل المتأخرین من حصة الله تعالی باکمل
المفاخر و جعله شرف - خلد الله رؤس - ابد الله سلطانه». ^۲
این القاب ظاهرآ هر بوط به سه تن است:

بانی و سلطان وقت و صاحب قبر . بانی چنانکه از سطور پایین صندوق معلوم می شود ، سید حیدر کیا است ، سلطان وقت جلال الدوّلہ اسکندر و صاحب قبر ، هادی کیا الحقینی است .

عباراتی که در حاشیه پایین صندوق حک است بدین شرح است :

« امر با بیجاد هذا الصندوق السيد الاجل الاعظم والسنن المعظم المفخم فدوة الافضل الامم العالم العامل الفاضل الكامل جلال الملة والدين سید حیدر کیا بن السيد المرحوم زین الحاج ... فی شهر الله المبارک رمضان حاجی احمد کیابن رضا الحسینی العقیقی طلبًا لجزیل ثوابه فیجز اه الله خیراً خیراً ... اندازی پیغام اجر المحسینین الاستاد الاجل افخر ... ملجبال التلامذه فرهادا بن استاد المرحوم رستم خلیل محلی فی سنہ اثنی وثمانین وسبعمائیه .»
بر چهارچوب در ورودی مطالبی حک بوده که به علت طول زمان و مالیدن گل روی آن ، فرسوده شده و از میان رفته است . در قسمت اول آن این عبارت خوانده شد : « امر با بیجاد هذه العمارة ملک الساده منبع السعاده جلال الملة والدين قوام الاسلام ... »

و در قسمت آخر سنہ زیر به روشنی خوانده می شود :
« سنہ احد و سبعین و سبعماهیه .»

بلندی این چهارچوب ۲۱۰ و پهنای آن ۱۵۹ سانتیمتر است و پهنای هر لنگه ۷۲ و بلندی آن ۱۸۴ سانتیمتر است . دو لنگه در ، قاب و آلت است و کنده کاری نیز شده و بسیار شباهت به در ورودی امامزاده شکرکوه در همین ناحیه دارد .

چهار طرف بنا ایوان است . هر ایوان ده ستون چهار گوش پنج زده دارد . چهار ستون چهار کنج لاجلنگری مارپیچ چپ به راست و سرستونهای تمام ستونها ظریف است . پلورهای ایوان بر شیر سرها هتکی است . سقف پلکوبی با درز پوش زده ، لبۀ بام

یاک پشته است و دور ایوان لذازه ساده دارد . بام بنا ، لب پوش است (عکس شماره ۳۲). گورستانی در محوطه اطراف بقعه است . سنگهای زیر در این گورستان به نظر رسید :

«وفات مرحومه مغفوره ملک سلطان خانم بنت شاهزاده حشمت الدوّلہ بتاریخ شهر جمادی الآخر سنه ۱۲۵۲ . نشانهها : رحل ، قرآن ، سجاده و مهر .»
بردو حاشیه آن یک رباعی حک است .

«وفات مرحوم مغفوره جنت و رضوان آرامگاه مهدیقلی خان ولد مرحوم مغفور صفرعلی خان خواجهوند بتاریخ دوازدهم شهر رمضان المبارک سنه ۱۲۷۴ .»
بر دو حاشیه چپ و راست سنگ یک رباعی است .

«وفات مرحوم آقا سید جعفر ابن آقا سید قهرمان ۱۲۸۴ . نشانهها : مهر ، تسبیح ، شانه ، دو انگشت ، رحل و قرآن .»

بر حاشیه این سنگ بیت معروف :

«ایکه برما بگذری دامن کشان از سراخا لاص الحمدی بخوان»
حک شده است .

گنجینه کلاردشت

در محل قصر سلطنتی کلاردشت که در اراضی «اجایت»^۱ است در سال ۱۳۱۸ هـ . ش هنگام ساختمان کاخ کلاردشت ، تعدادی ظروف زرین و مقداری آلات مفرغی و چند پاره ظروف سفالین پیدا شد (عکس های ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶). ظروف زرین را ز نظر اهمیت و توجه خاصی که در آن تاریخ اعلیحضرت فقید رضا شاه پهلوی نسبت به

۱- بضم الف ، اجایت : ده ازدهستان کلاردشت شهرستان نوشتر ، دو کیلومتری جنوب حسن کیف و یک کیلومتری راه حسن کیف به رودبارک (فرهنگ جغرافیایی ایران ، ج ۳) .

پشتونانه اسکناس داشتند، به خزانه بانک ملی تسلیم شد. در سال ۱۳۶۲ ه.ش، شاهنشاه آریامهر مقر رفمودند که این ظروف زرین در اختیار موذه گذاشته شود. سپاره ظرف زرین و یک کارد طلاکه در خزانه بانک ملی بود به هوزه ایران باستان داده شد. آنچه که در محل کاخ به دست آمده، امروز در موزه ایران باستان است و به نام «گنجینه کلاردشت خوانده می‌شود. آقای حبیب‌الله صمدی برای اولین بار این اشیاء مکشفه را در دو رساله به زبان فارسی و فرانسه^۱ معرفی کردند و در گزارش‌های باستان‌شناسی نیز شرحی در باره آنها نوشته‌اند.^۲

۶- بناها و آثار تاریخی گوهستان شرقی و غربی گلارستاق

خانه و سرا و بازار نصیر الدوّله شهر بار در گوگوی گلارستاق

نصیر الدوّله شهر بار در گوگوی گلارستاق خانه و سرای ساخته بود و شهر و بازار همه روزه بنیادکرده.^۱ امروز از این بناها اثری بر جای نیست.

گور عمر بن العلاء در سعیدآباد رویان از گوهستان گلارستاق

سعیدآباد رویان را سعید بن دعلج بنادر کرد که به جای عمر بن العلاء والی طبرستان بود.^۲ و این در زمان خلافت مهدی بود. اما سه سال در طبرستان بود و بنارا تمام نکرد.^۳

زیارت سعیدآباد رویان، قبر عمر بن العلاء است که پس از قیام و نداد هرمزد و

۱- تاریخ رویان مولانا اولیاء‌الله، ص ۱۷۱. ۲- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۱۹۶. ۳- تاریخ رویان، ص ۶۰. ظاهرآ این همان دهکده سعدآباد است که ده کوچکی ازدهستان بیرون بشم بخش کلاردشت شهرستان نوشهر، بیست و یک کیلومتری جنوب‌غربی حسن‌کیف و کنار شوسه و رو در خانه چالوس متصل به مردان آباد است (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳).

۱- برای اطلاع بیشتر نگاه کنید به رساله :

Les découvertes fortuites KLARDASHT , GARMABAK , OMAM et TOMADJAN. PAR Dr. H . SAMADI

۲- به گزارش‌های باستان‌شناسی، ج ۳، فصل چهارم، صفحات ۱۳۶-۱۱۵. در کتاب تاریخ مازندران موجودی، ج ۲، ص ۲۰۱-۲۰۶ نیز از این مجموعه یاد شده است. همچنین در فهرست بناهای تاریخی و اماکن باستانی ایران، ص ۱۴۰ از این آثار یاد شده است.

بیرون کردن اعراب، عمر بدبو پیوست و در طبرستان بماند تا وفات یافتد و در تاریخ خواجه علی رویانی مسطور است که زیارت سعید آباد، از آن اوست و در آنجا آسوده است و پشتہای که در بالای گنبد است، موضع قبر اوست. اما بر صندوق آن قبر نوشته‌اند که «هذا القبر لعبدالله بن عمر بن العلاء بن عبدالمطلب».^۱

عبدالله بن حازم (پس از کشتن قاضی صدام) به سعید آباد شد. در آنجا حصاری بود و مردم در آنجا جمع شده بودند. ایشان را به قبر بیرون آورد و یکی را زنده نگذاشت و دیه را چنان خراب کرد که تا سالها آبادان نشد.^۲

قلعه فشکور^۳ و قلعه فارس^۴

نزدیک دهکده فشکور و در دو طرف آب رودخانه این دهکده، آثار دو قلعه قدیمی دیده می‌شود که ظاهراً روزی محل سکنی اهالی این دهکده بوده است. دور این دو قلعه آثار ساختمان زیاد است. در قلعه فارس آثار پله و بر بالای آن آثار ساختمان دیده می‌شود.

بقعه فخرالوصی

در دهکده فشکور کوهستان کلارستاق

بنایی مربع شکل است که از سنگ و گل ساخته شده است. این نوع بناهای در محل به نام «باری» خوانده می‌شود. صندوقی ساده چوبی در میان بناست. سراسر بناء، حلب سراست. گورستانی قدیمی و وسیع اطراف این بقعه است.

- ۱- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، ص ۱۹۶. ۱۰. التدوین فی احوال الجبال شریون، م، ۴۵.
- ۲- تاریخ رویان مولانا اولیاء الله، ص ۶۹.
- ۳- بکسر قاء، دهاد دهستان کوهستان پخش کلار دشت شهرستان نوشتر، بیست کیلومتری جنوب غربی مرزان آباد و هشت کیلومتری غرب شوشه تهران و چالوس (فرهنگ جغرافیای ایران، ج ۳).
- ۴- بکسر راء.

پی‌قلا

در جنوب غربی دهکده فشکور کوهستان کلارستاق

بالای سردهکده فشکور، بر سر راهی که به دهکده بیجده نمی‌رود بر قله‌ای منفرد که دنباله آن به راه می‌رسد، آثار قلعه خرابهای قدیمی است.

بقعه فضل و فاضل

بر بالای کوه زردک در جنوب دهکده فشکور

بنایی است چهارگوش از سنگ باگتی مدور که داخل و خارج آن را سفید کاری کرده‌اند. دری چوبین ساده دارد و صندوقی چوبین در میان بناست. این بقعه یادآور معابد قدیمی است و معمولاً برای تعظیم و بزرگداشت کوههای بلند این نوع بناهای را بالای آنها می‌سازند. نظری این بناهای را در مجلد اول و دوم کتاب آورده‌ایم.

قلاغوتی

بر بالای کوهی نزدیک دهکده دلیر کوهستان کلارستاق

آنار زیادی از این قلعه بر جای نیست. در کنده کواها، تبرزین، پیکان و سایر لوازم جنگی به دست می‌آید.

سنگ قبری

در لزیر^۱ از کشتزارهای دهکده دلیر^۲ کوهستان کلارستاق

این سنگ را داخل سنگ چین مزروعه، سرپا کار کرده بودند. یک طرف آن

^۱- بکسر لام. ^۲- کیا و سام دو خاندان قدیمی دلیر هستند.

متصل به سنگ چین بود و دیده نمی شد (عکس شماره ۳۷). بر طرف دیگر، این بیت به شکل ناقص خوانده شد:

«کشیده‌ایم [به] ناکام[سر] بجیب عدم

عزیز من چو رسید[ی] بفاتحه [دریاب]»

بالای این سنگ سه شاخه بود و ظاهر اعمودی بر بالای قبر قرار می‌داده اند
چه بر پهلوهای آن نیز مطالبی حک شده بود.

سنگ قبری طبیعی تخت و بیکپارچه
در مقابل منزل نادعلی در دهکده دلیر

این سنگ بدارای ۱۳۰ و پهنای ۸۰ سانتیمتر است. بازحمت زیاد آن را بر گردانیدم. معلوم شد در طول زمان مطالب آن فرسوده و ساییده شده است و قابل خواندن نیست. آنچه بر آن خوانده شد عبارت «کل من علیها فان» بود.

سنگ قبری

بر سر راه دلیر به‌الیت^۱ از دهکده‌های کوهستان کلارستاق

این سنگ که قسمت بالای آن سه شاخه بود، بر یک طرف آن این مطالب حک شده بود:

«هذا مرقد آخوند... بن شیخ مراد ملا آفاسنه ۱۰۷۰.»

گورستانی قدیمی

در دهکده الیت کوهستان کلارستاق

در این گورستان سنگهای قدیمی زیاد بوده است. بیشتر آنها را در ساختمان

۱- بکسر الف و یاء مجھول.

خانه‌ها و سایر بناهای عمومی به کار برده بودند. بریکی از آنها که به دستور امیر اسعد، از پهنا به دونیم شده بود (عکس شماره ۳۸)، این عبارات حک شده بود:

بر یک طرف سنگ که در قبرستان عمومی بود:

«کشیده‌ایم بناکام سر بجیب عدم

عزیز من چو رسیدی بفاتحه دریاب»

قسمت وسط بالای سنگ:

«میراحمدبن[شکسته است]».

سمت راست سنگ:

«[شکسته است] این یادگار».

بر نیم دیگر سنگ که سمت چپ در ورودی حمام دهکده، سرپا کار گذاشته بودند، این عبارات خوانده می‌شد:

«جنزاره‌ام چو عنان میکشد بسوی تراب

[شکسته است] بجانب احباب»

سنگ قبر دیگری در این قبرستان به ابعاد ۸۴×۶۲ سانتیمتر بود که بالای

آن سه شاخه است و این عبارات بر آن حک شده است:

«هذا وفات سلیمان ورام بن حسین ورام تاریخ سنه تسعمائه».

سنگ دیگری به ابعاد ۱۱۶×۷۶ سانتیمتر که بالای آن نیز سه شاخه بود،

در سنگ چین اطراف امامزاده کار گرده بودند (عکس شماره ۳۹). بر پشت آن نقش

سپر واسب وشمیشی بود. بر طرف دیگر آن این مطالب را که آفای علی اصغر اسفندیاری

بیاد داشتند حک شده بوده است:

«هذا وفات سهراب بن رستم توپا^۱ سنگ قبر دیگری در همین قبرستان بود(عکس شماره ۴۰) که بریک طرف آن عبارات زیر خوانده می شد :

«هذا وفات شمس الدین ابن حسام توپا عمل استاد محمود».
برطرف دیگر سنگ :

«فی تاریخ سنوار بعه سبعین شمان مائیه کاتب حسین صوفی».

بقعه احمد رضا و ذینب رضا

در دهکده الیت کوهستان کلارستاق

بنایی ساده و محقر از سنگ و گل است. روی آن را کاهگل کشیده و سفید کرده‌اند. صندوقی ساده در وسط بناست.

خرابه‌های شهری قدیمی در الیت کوهستان کلارستاق

برسمت چپ راهی که امروز به دهکده الیت می‌رود، بر بالای زمینی صاف و سنگی که منتهی به پرتگاهی عظیم، به طرف رودخانه می‌شود، آثارخانه‌های فراوان و سنگ و سفال بی اندازه دیده می‌شود. رودخانه‌ای که از قعر این پرتگاه می‌گذرد به «چالوس رود» معروف است و ظاهرآ چون سرچشمۀ اصلی رودخانه چالوس است به این نام خوانده‌اند. از دره‌های رشته‌کوهی که طرف دست راست راه ورود به دهکده است با گنجگهای سفالین آب را به این شهر قدیمی می‌آورده‌اند. دره‌های اصلی این کوه که امروز هم چشمۀ و آب دارند به نامهای «ولیری دره» و «کوچکی دره» و «توپا و اسفندیاری دو خاندان قدیمی الیت هستند.

«مالایکه» خوانده می‌شوند. از سایر ویاها و چشمدها نیز آب را به این محل آورده‌اند. امروز در مسیر این آبروها، گنجگهای سفالین فراوان بیرون می‌آید.

قلعه اسپرزا

بر سر تیره‌ای از زرین کوه که دنباله آن به پولادکوه می‌کشد زرین کوه یالها و بازوهای فراوان دارد. یکی از یالهای آن به پولادکوه که بالاسر دزبن است می‌رسد. بر سر تیره این یال قلعه‌ای قدیمی است که آثار زیادی از آن بر جای نیست. شاید قابل تطبیق با قلعه «اسپرزا» باشد.

امامزاده اسماعیل

در پولادکوه کنار رودخانه نزدیک دزبن

بنایی ساده با صندوقی چوبین ساده. تا چندسال پیش دری یک لختی داشت که بر آن آباتی از کلام الله مجید حکم بود و عمل استاد حسین باروج منسوب به دهکده «بارو»^۲ بود. نزدیک دهکده قدیمی باروکه امروز از میان رفته است گورستانی است که سنگهای قدیمی پس از تاریخ نهصد قمری دارد.

دختر قلعه یا قلعه گرد رود^۳

بر بالای کوه گرد رود

بر بلندترین قسمتهای تیره‌ای که به موازات آب رودخانه چالوس، طرف چپ آب قرار می‌گیرد وبالآخره به دزبن ختم می‌شود، قلعه‌ای قدیمی است که برج دیده باشی آن تا امروز بر جای است.

۱- بکسر الف و ب وراء. ۲- آب رودخانه بارو، غربی اولا است که پس از داخل شدن به آب انگران(فتح الف و کسر گاف) هر دورود در پولادکوه به آب چالوس رود می‌ریزند. ۳- بکسر گاف و دال.

**امامزاده اسماعیل بن موسی‌الکاظم علیه‌السلام
در الامل^۱ کوهستان کلارستاق**

بنای اصلی بقیه هشت‌ضلعی است که هر ضلع آن از خارج ۳۷۰ سانتی‌متر است. در ورودی شرقی و بلندی آن ۱۷۰ و پهنای آن ۸۹ سانتی‌متر است (عکس شماره ۴۱). قبری در وسط بناست که به درازای ۲۵۵ و پهنای ۱۱۰ و بلندی ۱۰۰ سانتی‌متر است. بر بدنه شمالي قبر باخطی بد، نام پنج تن و بر بدنه جنوبی آن این عبارات نیز با خطی بد گچ‌بری شده است:

«عمل اوستاد قنبرعلی ابن مرحوم محمد‌کاظم نوری طائفه‌رجوار ۱۲۴۵».
و بالای نام استاد، نام شاگردش بدین ترتیب آمده است:

«شاگرد هاشم اوزج».

در دو طرف این عبارات، نام کاتب بقرار زیر گچ‌بری شده است:
«كتبه على اووسط ابن توذر».

بر بدنه شرقی قبر که مقابل در ورودی امامزاده است و بر بدنه غربی آن، این عبارات گچ‌بری شده است:

«باعث تعمیر امامزاده اسماعیل ابن موسی‌کاظم جناب ملا علی اصغر».^۲
بر بالای طاق‌نمایی که در دیوار جنوبی امامزاده است، دو قطعه کاشی در سفید‌کاری دیوار نصب کرده‌اند که در دسترس نیست. زمینه هر دو آبی و گل و بوته‌دار است. بر یکی نقش آهویی در منتهای ظراحت دیده می‌شود. بر دیگری نقش قرقاوی بسیار طریف است که آن را واژگون کارگذاشته‌اند. احتمال می‌رود هر دو کاشی شش‌ضلعی باشد، یا

۱- بفتح الف و ض ميم. ۲- بضم الف و كسر زاء منسوب به دهکده‌اوز از دهکده‌های اوزروود نور است. ۳- پدر شیخ بهاء الدین قطبی ساکن تویر.

قلعه‌ذبن یا قلاگردو

بر بالای کوهی نزدیک قهوه‌خانه ذبن یا ناهارخوران
بر بالای این کوه آثار قلعه خرابه‌ای قدیمی است.

قلعه‌ای قدیمی

در گیت‌آگرد

بر این گردنۀ آثار قلعه‌ای قدیمی برجای است.

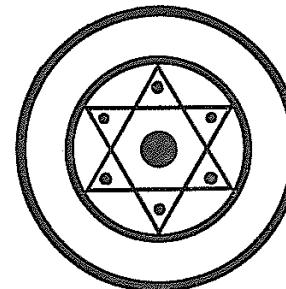
آثار قلعه‌ای قدیمی

بر دامنه آبریز جنوبی کوه زردک

پایین‌تر از بقیه فضل و فاضل، بر دامنه جنوبی کوه زردک که آبریز آن به طرف دره دلیر است، آثار قلعه‌ای قدیمی دیده می‌شود.

سنگی قدیمی

در یونجه‌باغ تویر^۲

در این سنگ دایره‌ای بزرگ به قطر ۲۴ سانتی‌متر و در فاصله سه سانتی‌متری داخل آن دایره‌ای دیگر و داخل دایره دوم ستاره‌ای شش پر به ترتیبی که نشان داده شده است، حاک شده بود.

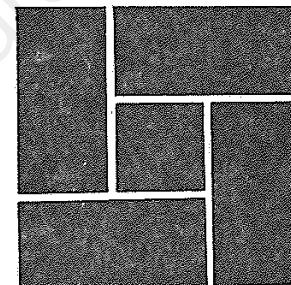
۱- بکسر کاف و یاء و تاء. ۲- تویر بضم تاء: ده از دهستان کوهستان بخش کلاردشت شهرستان نوشهر، شش کیلومتری جنوب مرزان آباد و یک کیلومتری غرب شوشه چالوس به تهران (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳).

استادگچ کار با گچکاری آنها را بدین شکل درآورده است.

بام بنا تا سال ۱۳۴۸ شمسی، دوپوش و گنبدهای شکل بود. در این سال پوشش بالای خراب شد و بهجای آین پوشش، خرباکوبی و آهن کوبی کردند. گنبدهای زیرین تا امروز برقرار است.

در ورودی بقعه، از درهای معمولی کوچکتر است. دو لنگه در و دماغه و چهارچوب آن کنده کاری دارد. کتیبه کوچکی دارد که خوانده نشد.

در فاصله کمی بالای در ورودی، دریچهای است که برای روشنایی داخل بقعه از آن استفاده می شود. پنهانی هر لنگه آن ۳۷ و ارتفاع آن ۱۱۰ سانتیمتر است. بر من لنگهای دماغه و چهارچوب دریچه کنده کاری است. هر لنگه، غیر از دو کتیبه بالای آن، چهارباره است که طرح هرباره آن بدقتیبی است که در شکل نشان داده شده است.

در محوطه اطراف بقعه گورستانی قدیمی است. بر بالای سنگ قبر زنها، شکل خورشید حک شده است و سنگ قبر مرد ها ساده است. سنگهای نسبه قدیمی به ترتیب تاریخ به این شرح بود:

«**هوالرحمن الرحيم الحكم الله الواحد القهار وفات المرحوم المغفور على اكبر ابن المرحوم عباس ركا في السنة ۱۲۲۷**».

«**وفات المرحوم المغفور كربلاي مراد بن على مدد تير گر^۱ ساكن قريه**

^۱- تیر گر از تیرهای معروف ناحیه لورا وصفحات کوهستانی مازندران هستند.

سنار^۱ ۱۲۲۸.

«**هوالي الذي لا يموت وفات المرحوم المغفور جنت مكان بشرا بن نصر الله تيره گر ساكن قريه سنار ۱۲۲۸**».

«**هوالي الذي لا يموت الحكم الله الواحد القهار وفات المرحوم المغفور قد معلى ابن محمد شفيع نجار سنة ۱۲۴۷**».

«**وفات مرحوم جنت مكان كربلاي على ابن مرحوم نجفقلوي ولی آبادی ۱۳۰۵**».

«**وفات مرحومه هر ضي خواتون بنت استادمهدي كجوري ۱۳۲۱**».

نشانهای : خورشید بر بالای سنگ.

«**سنة ۱۳۲۹ هوالي وفات المرحوم المغفوره زينب بنت مرحوم صفرقلی ردای الاملي**».

«**أفسوس كه گلر خان كفن پوش شدند از صحبت همد گر فراموش شدند**»

نشانهای : قسمت بالای سنگ دو مشعل در طرفین است که به طرف متن سنگ متصل حک شده اند.

«**وفات المرحومه فاطمه خانم بنت يدالله از طایفة سنار ۱۳۴۰**»

ای خاک تیره دلب را عزیزدار این نور چشم ماست که در بر گرفته

نشانهای : طرف سمت راست بالای سنگ : مشعل و قیچی.

طرف سمت چپ بالای سنگ : مشعل و شانه.

در وسط صورت خورشیدی بزرگ حک شده است.

۱- سنار، بکسر سین و تشدید نون: ده از دهستان بیرون بشم، بخش کلاردشت شهرستان نوشهر، سیزده کیلومتری شرق حسن کیف و سه کیلومتری شرق شوسته مردان آباد به کلاردشت (فرهنگ جغرافیای ایران، ج ۳). ۲- نام سابق ولی آباد، ائند (فتح الف) بود، ناصر الدین شاه به نام ولی آباد خوانده است.